



Εξώφυλλο

Η ΨΗΦΙΑΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ▪ ΚΥΡΙΑΚΗ 7 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2024 ▪ ΤΕΥΧΟΣ #295



**ΝΟΜΟΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ:
8^{0Σ} ΣΕ ΤΡΑΠΕΖΙΚΕΣ
ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ**

Η ΒΔΟΜΑΔΑ ΠΟΥ ΠΕΡΑΣΕ, ΣΤΑ ΓΙΑΝΝΕΝΑ

Οι πιο διαβασμένες ειδήσεις στον Τύπο Ιωαννίνων,
τη βδομάδα που πέρασε



1 ΠΑΣ Γιάννινα: Τελικά... πωλείται

Ο ΠΑΣ ΓΙΑΝΝΙΝΑ είναι τελικά διαθέσιμος για αγορά. Μόλις πριν από 10 μέρες, ο κ. Χριστοβασίλης δήλωνε πως η οικογένεια θα είναι παρούσα «είτε στην πρώτη κατηγορία, είτε στη δεύτερη» και πως δεν είχε υπάρξει πρόταση για πώληση των μετοχών, τα προηγούμενα χρόνια.

<https://typos-i.gr/article/pas-giannina-telika-pwleitai>



2 «Δούλες»: Ένα ρίσκο που κερδίζεται

ΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ Περιφερειακό θέατρο Ιωαννίνων αποφάσισε να ανεβάσει τις «Δούλες» του Ζαν Ζενέ, σε μια ήδη καθυστερημένη παράσταση, που επιβίωσε πάντως από μια αλλαγή δημοτικής αρχής και μια πλανώμενη ελαφρά αβεβαιότητα.

<https://typos-i.gr/article/doyles-ena-risko-poy-kerdizetai>



3 2023: Χτίστηκαν 84 νέες κατοικίες στα Γιάννενα

ΤΟ 2023 ήταν μια θετική χρονιά για την οικοδομή, στην Ήπειρο. Σύμφωνα με τα στοιχεία της ΕΛΣΤΑΤ εκδόθηκαν 9% περισσότερες άδειες, κατασκευάστηκαν 6,9% περισσότερα τετραγωνικά και 8,1% περισσότερα κυβικά μέτρα οικοδομών.

<https://typos-i.gr/article/2023-xtisthkan-84-nees-katoikies-sta-giannena>

4



Τριήμερο αστρονομίας στα Γιάννενα

<https://typos-i.gr/article/trihmero-astronomias-sta-giannena>

Ο Τύπος χρειάζεται τη στήριξή σας

Ο Τύπος Ιωαννίνων typos-i.gr, είναι ένα ανεξάρτητο, συνεταιριστικό μέσο ενημέρωσης στα Γιάννενα, με τρεις εργαζόμενους πλήρους απασχόλησης.

Τίποτα από τα παραπάνω δεν είναι δεδομένο στα ΜΜΕ.

Είναι επίσης ένα μέσο ενημέρωσης που θέλει και επιδιώκει να βασίζεται σε μεγάλο βαθμό στους αναγνώστες και τις αναγνώστριές του. Γιατί το αναγνωστικό κοινό είναι πάντα αυτό που τελικά έχει τον τελευταίο λόγο. Και έτσι πρέπει. Αυτό που θέλουμε, είναι προοπτικά να βασιζόμαστε αποκλειστικά στις συνδρομές των αναγνωστών και αναγνωστριών μας.

Η επιβίωση της δημοσιογραφίας, πόσο μάλλον σε τοπικό επίπεδο, δεν είναι εύκολη υπόθεση.

Με την προϋπόθεση της αλληλεπίδρασης και της συνειδητοποίησης του πραγματικού ρόλου ενός μέσου ενημέρωσης, ο «Τύπος Ιωαννίνων» ζητάει τη στήριξή σας.

Τη στήριξη του καθενός και της καθεμίας από εσάς που μας διαβάζει τόσα χρόνια και που μας εμπιστεύεται.

Κάνοντας μια συνδρομή μέσω του **Patreon**, με 5 ευρώ το μήνα, στηρίζετε την ύπαρξη του typos-i.gr και όλων των πραγμάτων που δημιουργούμε.

Από τις καθημερινές ειδήσεις και την ενημέρωση, μέχρι τις εκδόσεις, τα ντοκιμαντέρ κ.ο.κ.

Για να κάνετε τη συνδρομή, πατήστε το κόκκινο «κουμπί» στο τέλος του άρθρου ή απλά, τον εξής σύνδεσμο: https://www.patreon.com/TyposI?fan_landing=true

Μέσω του Patreon, μιας πλατφόρμας στήριξης δημιουργών περιεχομένου, θα μπορείτε να βλέπετε είτε αποκλειστικό περιεχόμενο, άρθρα που ανεβαίνουν μόνο εκεί δηλαδή και όχι δημόσια, είτε να έχετε πρόσβαση νωρίτερα σε podcasts, ψηφιακά έντυπα, είτε να συμμετέχετε σε κληρώσεις για θεάματα που γίνονται στα Γιάννενα.

Επίσης, μπορείτε εκεί να δείτε όλο το **ντοκιμαντέρ By the Lake**, για τη μουσική σκηνή των Ιωαννίνων μεταξύ 1975-1995, αλλά και να κατεβάσετε **δύο ψηφιακές εκδόσεις** του Τύπου Ιωαννίνων.

Επιπλέον, κάθε συνδρομητής-τρια θα λάβει έναν κωδικό έκπτωσης για τον επόμενο τόμο «**25+1 ρετρό ιστορίες**» που θα κυκλοφορήσει το 2024.

Ουσιαστικά, μέσω του Patreon, κάνετε μια πάγια εντολή για κάθε μήνα μέσω της τραπεζικής σας κάρτας. Δεν πρόκειται να σας ζητηθούν τραπεζικοί κωδικοί ή ο,τιδήποτε προσωπικό. Το Patreon είναι μια αναγνωρισμένη και ασφαλής πλατφόρμα στήριξης δημιουργών.

Αν έχετε πρόβλημα στην εγγραφή, μπορείτε να επικοινωνήσετε μαζί μας με mail ή στο messenger της σελίδας του Τύπου στο facebook, για πληροφορίες.

 **BECOME A PATRON**

ΟΙ «25+1 ΡΕΤΡΟ ΙΣΤΟΡΙΕΣ»



ΚΑΙ

«ΟΙ 'ΑΠΟΣΤΑΤΕΣ' ΤΑ ΡΕΝΤΖΕΛΑ ΚΑΙ ΟΙ ΔΗΜΑΡΧΟΙ»



**Οι δύο εκδόσεις
του Τύπου Ιωαννίνων
και της ΣΧΗΜΑ ΚΟΙΝΣΕΠ
στα βιβλιοπωλεία
των Ιωαννίνων**



Κάτω από το βουνό με τα τρία ονόματα

[ΤΟΥ ΓΙΩΡΓΟΥ ΤΣΑΝΤΙΚΟΥ]

Κοντά στα σύνορα του νομού Ιωαννίνων με το νομό Τρικάλων, στην περιοχή του Μαλακασίου, βρίσκεται ένα ορεινό χωριό που παίρνει το όνομά του από το βουνό, στις πλαγιές του οποίου βρίσκεται: το Περιστερί, Μεγάλο και Μικρό, στις πλαγιές του Λάκμου.

Ως «Περιστερί» το βρίσκουμε από το 1927 και μετά.

Μέχρι τότε, το δύο χωριά ήταν το Μεγάλο και το Μικρό Προσγόλι, όνομα που φέρει και το βουνό, εκτός από το «Λάκμος» και «Περιστερί».

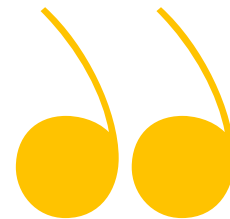
Ο Στέφανος Μπέττης το καταγράφει και ως «Μπροσγόλη», ενώ σε «π» καταλήγει και η καταγραφή του Λαμπρίδη, ο οποίος υπονοεί ότι πρόκειται για κυριώνυμο χωριό, εδάφη δηλαδή που ανήκουν σε κάποιον ή κάποια οικογένεια με αυτό το όνομα.

Ο Κώστας Οικονόμου στα «Οικωνύμια» εκτιμάει ότι το όνομα αυτό προήλθε πιθανώς από τη σύνθεση της σλαβικής πρόθεσης pro (δια μέσου) και του επιθέτου golb που σημαίνει «γυμνός, φαλακρός».

Το Μεγάλο Περιστερί υπήρξε έδρα του Δήμου Εγνατίας, πριν τη συνένωση με τον Δήμο Μετσόβου.

Ο νερόμυλός του, κάτω από την πλατεία, είναι χαρακτηρισμένος ιστορικό διατηρητέο μνημείο από το 1997, με την εξής απόφαση: «Χαρακτηρίζουμε ως ιστορικό διατηρητέο μνημείο, σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν 1469/1950, το νερόμυλο κάτω από την Πλατεία στο Μεγάλο Περιστερί Ν. Ιωαννίνων, ιδιοκτησία της Εκκλησίας, διότι αποτελεί χαρακτηριστικό δείγμα λαϊκής αρχιτεκτονικής και είναι συνδεδεμένος με τη συλλογική μνήμη των κατοίκων της περιοχής».

Το Μεγάλο Περιστερί υπήρξε έδρα του Δήμου Εγνατίας, πριν τη συνένωση με τον Δήμο Μετσόβου



Πόσα χρήματα έχουν τα Γιάννενα στις τράπεζες

[ΤΟΥ ΓΙΩΡΓΟΥ ΤΣΑΝΤΙΚΟΥ]

Σύμφωνα με τα εξαμηνιαία στοιχεία της Τράπεζας της Ελλάδας, ο νομός Ιωαννίνων έχει στις τράπεζές του 2,392 εκατομμύρια ευρώ σε καταθέσεις, μοιρασμένα (όχι ισομερώς φυσικά...) σε 510.918 τραπεζικούς λογαριασμούς.

Σε σχέση με το περασμένο εξάμηνο και τα στοιχεία Ιουνίου 2023, οι αριθμοί έχουν αυξηθεί: τότε, ο νομός είχε 508.083 τραπεζικούς λογαριασμούς, με 2,305 εκατ. ευρώ, συνολικά.

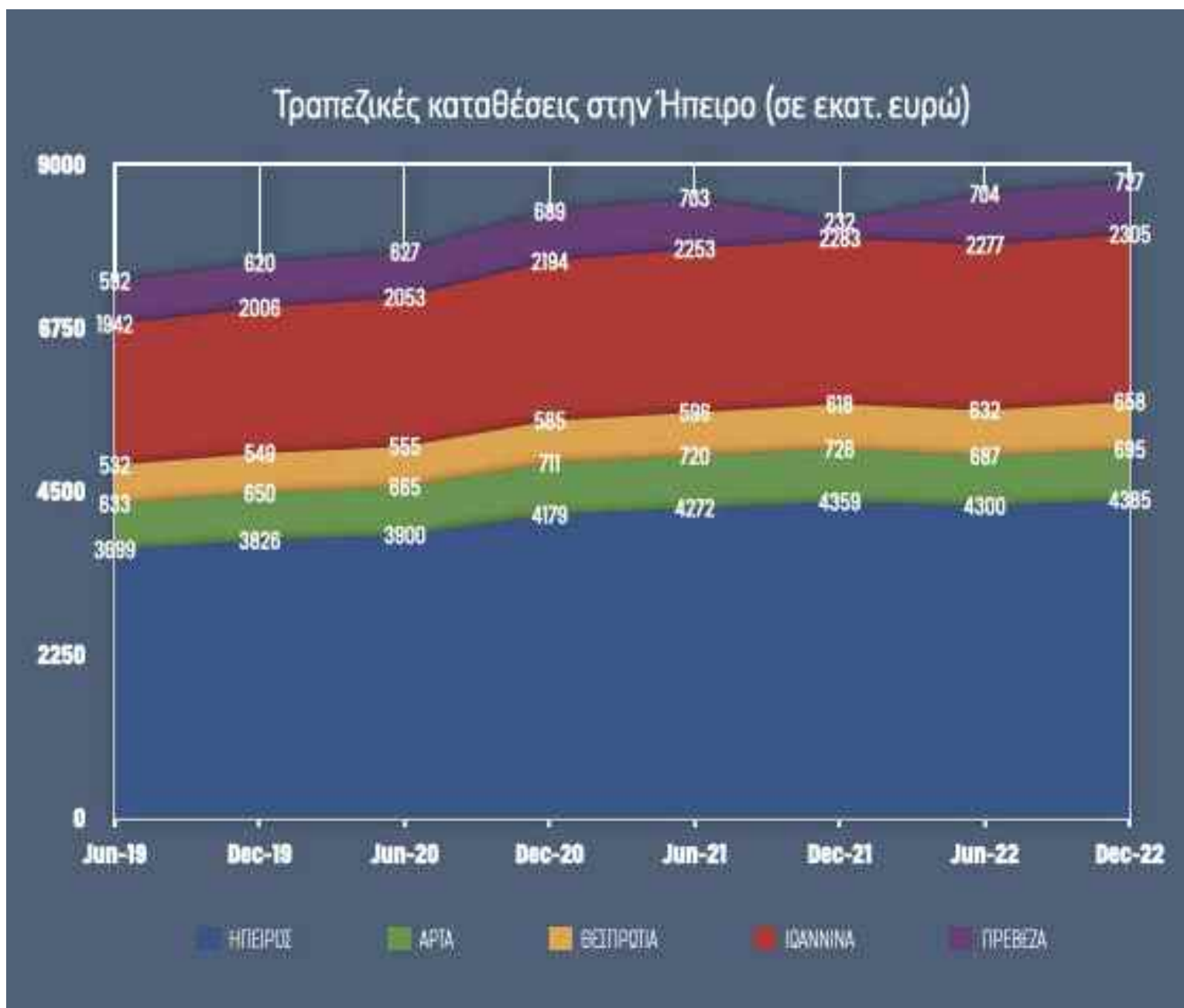
Η τάση είναι συνεχώς αυξητική τα τελευταία 2 χρόνια.

Ωστόσο, εξίσου μεγάλες είναι και οι αντιθέσεις και ανισότητες, οι οποίες «κρύβονται» στα στατιστικά.

Μπορεί δηλαδή η Ήπειρος να «μοιρολογείται» συχνά ως μια από τις φτωχότερες Περιφέρειες της ΕΕ και της Ελλάδας και να είναι 10^η συνολικά σε τραπεζικές καταθέσεις, στην Ελλάδα, ωστόσο ο νομός Ιωαννίνων παραμένει στους πρώτους 10 νομούς της χώρας σε καταθέσεις, συμπεριλαμβανομένων και Αθηνών-Θεσσαλονίκης.

Κοινώς, στο νομό Ιωαννίνων συγκεντρώνεται το 52,54% των καταθέσεων όλης της Ηπείρου.

Τα στοιχεία προέρχονται από το τεύχος 214 του Στατιστικού Δελτίου Οικονομικής Συγκυρίας (Ιανουάριος-Φεβρουάριος 2024) της Τράπεζας της Ελλάδας



ΑΝΑΛΥΤΙΚΑ, ΟΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΑΝΑ ΝΟΜΟ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

	ΠΟΣΑ (εκατ. ευρώ)	ΑΡΙΘ. ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΩΝ
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΟΥ	4553,8	1004077,0
Άρτα	709,5	185145,0
Θεσπρωτία	675,3	134390,0
Ιωάννινα	2392,9	517136,0
Πρέβεζα	776,1	167406,0

ΣΙΝΕΜΑ**10 ΑΠΡΙΛΙΟΥ****«Η μάνα»**

ΤΙΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΕΣ του προβολές συνεχίζει το καλλιτεχνικό σωματείο Ιωαννίνων «Εξαύδα». Στις 8 Απριλίου, στις 20:15, στον χώρο του [Κουντουριώτη 31] θα προβληθεί η ταινία «Η Μάνα» (1926) του Vsevolod Pudovkin, με οικονομική ενίσχυση 2 ευρώ.

ΒΙΒΛΙΟ**10 ΑΠΡΙΛΙΟΥ****«Ψυχοστασία» της Αλεξάνδρας Σαμοθράκη**

ΟΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ Ινάφι παρουσιάζουν το μυθιστόρημα της Αλεξάνδρας Σαμοθράκη «Ψυχοστασία» την Τετάρτη 10 Απριλίου, στις 19:30, στο Θυμωμένο Πορτραίτο [Καποδιστρίου 20]. Για το βιβλίο θα μιλήσει ο Γιάννης Πάσχος, όπως όμως επισημαίνει η σχετική ανακοίνωση, «επειδή τυχαίνει να είναι ο αγαπημένος συγγραφέας της Αλεξάνδρας, δεν μπορούμε να εγγυηθούμε πως η συζήτηση θα περιοριστεί στο δικό της βιβλίο, ούτε πως θα διατηρηθεί στο αναμενόμενο επίπεδο σοβαρότητας για πάνω από 5'».

LIVE**11 ΑΠΡΙΛΙΟΥ****Ο Σείριος Σαββαΐδης στη «Σκάλα»**

Ο ΣΕΙΡΙΟΣ Σαββαΐδης παίζει στη Σκάλα, στις 11 Απριλίου, στις 9 το βράδυ. Συμμετέχουν: Βαγγέλης Μπουλουχτσής και Κωνσταντίνα Νάστου. Είσοδος 6 ευρώ.

**12 ΑΠΡΙΛΙΟΥ****Ο Δημ. Μυστακίδης στον Πολυχώρο Αγορά**

ΣΤΙΣ 12 ΑΠΡΙΛΙΟΥ έρχεται ο Δημήτρης Μυστακίδης με την μπάντα του στον Πολυχώρο Αγορά. Ώρα έναρξης: 22:00. Εισιτήριο: 13 ευρώ. Προώληση εισιτηρίων <https://www.more.com/music/dimitris-mystakidis-sta-giannena/>

**13 ΑΠΡΙΛΙΟΥ****Οι Vodka Juniors στον Πολυχώρο Αγορά**

ΟΙ VODKA Juniors έρχονται στον Πολυχώρο Αγορά στις 13 Απριλίου, στις 21:00. Εισιτήριο: 12 ευρώ στην προώληση, 14 ευρώ στο ταμείο. Προώληση εισιτηρίων: Beatnik, Manthos Optical, στο δίκτυο καταστημάτων Public και Nova και στο more.com.



ΘΕΑΤΡΟ

8 ΑΠΡΙΛΙΟΥ

«Δυόμισι φόνοι
& ένα μπουλντόγκ»

Τελευταία παράσταση από την ομάδα τέχνης «βορείως» με το έργο των Μιχάλη Ρέππα και Θανάση Παπαθανασίου «Δυόμισι Φόνοι & Ένα Μπουλντόγκ», στο θεατράκι της ομάδας εντός του ΚΕΠΑΒΙ (στην αίθουσα 120), στις 8 Απριλίου, στις 20:30. Τη σκηνοθεσία υπογράφει ο Γιάννης Σεντελής, ο οποίος έχει παράλληλα τη μουσική επιμέλεια και τη σκηνογραφία. Παίζουν με σειρά εμφάνισης: Χαρά Καρυωτάκη, Χρήστος Σδράλλης, Γεωργία Παπαδημητρίου, Χαρά Παπαδημητρίου, Πάνος Σεντελής, Γιάννης Σεντελής και Ρίζος Τραγουδαράς. Εισιτήριο 10 ευρώ και 8 ευρώ το μειωμένο. Απαραίτητη η κράτηση στο τηλέφωνο 6941468358.



8, 13, 14 ΚΑΙ 15 ΑΠΡΙΛΙΟΥ

«Ο καλός άνθρωπος
του Σε Τσουάν»

Το έργο του Μπέρτολτ Μπρεχτ «Ο καλός άνθρωπος του Σε Τσουάν» ανεβάζει το καλλιτεχνικό σωματείο «Οι Αθεράπευτοι» στο θέατρο της στοάς Ορφεία στις 8, 13, 14 και 15 Απριλίου, στις 21:15, σε σκηνοθεσία Δημήτρη Παππά. Γενική είσοδος: 10€, στην προώληση: 8€. Τηλ. επικοινωνίας και κράτησης θέσεων: 6981981067 ή 6981981058.



12 ΚΑΙ 13 ΑΠΡΙΛΙΟΥ

«Γυνή πλέουσα»

Η παράσταση «Γυνή πλέουσα» του Αλέξανδρου Παπαδιαμάντη έρχεται στα Γιάννενα, στη «Σκηνή 125» (εντός του ΚΕΠΑΒΙ) για δύο παραστάσεις, στις 12 και 13 Απριλίου, στις 21:00. Στο μικρό νησί, αρχές του 1900, οι γυναίκες των ναυτικών ψάχνουν τρόπους να αναπληρώσουν ό,τι δεν τους επιτρέπεται να νιώσουν, να σκεφτούν, να εκφράσουν, να

ονειρευτούν. Σκηνοθετεί η Αρκαδία Ψάλτη. Ερμηνεύουν: Αρκαδία Ψάλτη, Ελευθερία Λουπασάκη. Εισιτήριο: 13€, 10€ μειωμένο. Διάρκεια παράστασης: 60 λεπτά. Τηλ. κρατήσεων: 26513-12830, 6945533242 & 6983749922. Προπώληση εισιτηρίων: <https://www.ticketservices.gr/.../gyni-pleousa-tou.../>



13-14 ΑΠΡΙΛΙΟΥ

«Ο λυγμός των σκυλιών»

Το θέατρο Actina ανεβάζει το έργο «Ο λυγμός των σκυλιών» του Γιάννη Παπάζαγλου, σε σκηνοθεσία Αθηνάς Ταικινιά και visual effects του Κωστή Εμμανουηλίδη, στις 13 και 14 Απριλίου, στις 21:00. Τους ρόλους ερμηνεύουν ο Παναγιώτης Γεωργούλας, η Άννα Παπανικολάου και η Αθηνά Ταικινιά. Εισιτήριο: 13€, μειωμένο 10€ (ΑμεΑ, Φοιτητικά, Άνω των 65). Κρατήσεις: 6974865401 / 6972339675. Προπώληση εισιτηρίων: [θέατρο Actina, Βιβλιοπωλείο Αναγνώστης, more.com](https://www.more.com) Παιδικό θέατρο: «Κουρδισμένοι»

Την παιδική παράσταση με τίτλο «Κουρδισμένοι» της Στέλλας Μιχαηλίδου ανεβάζει το θέατρο «Κύκλος» (Αραβαντινού 14) το Σάββατο 13 Απριλίου, στις 18:00, και την Κυριακή 14 Απριλίου, στις 11:30. Η παράσταση θα ανεβαίνει κάθε σαββατοκύριακο μέχρι 28 Απριλίου. Σκηνοθετεί ο Πέτρος Χριστακόπουλος. Πρωτότυπη μουσική ο Γιάννης Γαλίτη. Παίζουν: Μιχάλης Γκοργκούλης, Λένα Σοκορέλη, Γιάννης Παπαγεωργίου, Μίνα Παππά, Πέτρος Χριστακόπουλος. Τιμή εισιτηρίου: 10€. Τηλέφωνο κρατήσεων: 6979139705 & 2651181480

11, 12, 13 ΚΑΙ 14 ΑΠΡΙΛΙΟΥ

«ΟΙ ΔΟΥΛΕΣ»

Η Κεντρική Σκηνή του ΔΗΠΕΘΕ Ιωαννίνων ανεβάζει το έργο «Οι Δούλες» του Ζαν Ζενέ κάθε Πέμπτη, Παρασκευή και Σάββατο, στις 21:00, και κάθε Κυριακή, στις 20:00, μέχρι και τις 28 Απριλίου, στο Καμπέριο Θέατρο.

Τη νέα παραγωγή του ΔΗΠΕΘΕ σκηνοθετεί ο Γιάννης Κοντός, ο οποίος είναι και ένας από τους ηθοποιούς της παράστασης. Μαζί του στη σκηνή η Αφροδίτη Αθανασιάδου και η Κίκα Ζαχαριάδου. Βοηθός σκηνοθέτη η Μαρία Κεβρεκίδου. Εισιτήριο: 10 ευρώ, 7 ευρώ το μειωμένο.



14 ΑΠΡΙΛΙΟΥ

«Nina/where are you
my de@r?»

Η παράσταση «Nina/where are you my de@r?» σε κείμενο, σκηνοθεσία και ερμηνεία της Ειρήνης Φαναριώτη έρχεται στα Γιάννενα, στο θέατρο «Κύκλος» (Αραβαντινού 4), την Κυριακή 14 Απριλίου, στις 20:30. Λίγα λόγια για το έργο: Η Στέλλα έχει περάσει τα 30 - εδώ κι αρκετό καιρό. Περικυκλωμένη από κοινωνικά στερεότυπα, προσπαθεί να υπερασπιστεί τη διαφορετικότητά της μέσα σε εξαντλητικούς κοινωνικούς ρυθμούς. Εισιτήριο: 14 ευρώ. Προπώληση: <https://www.more.com/theater/n-i-n-a/where-are-you-my-der/>

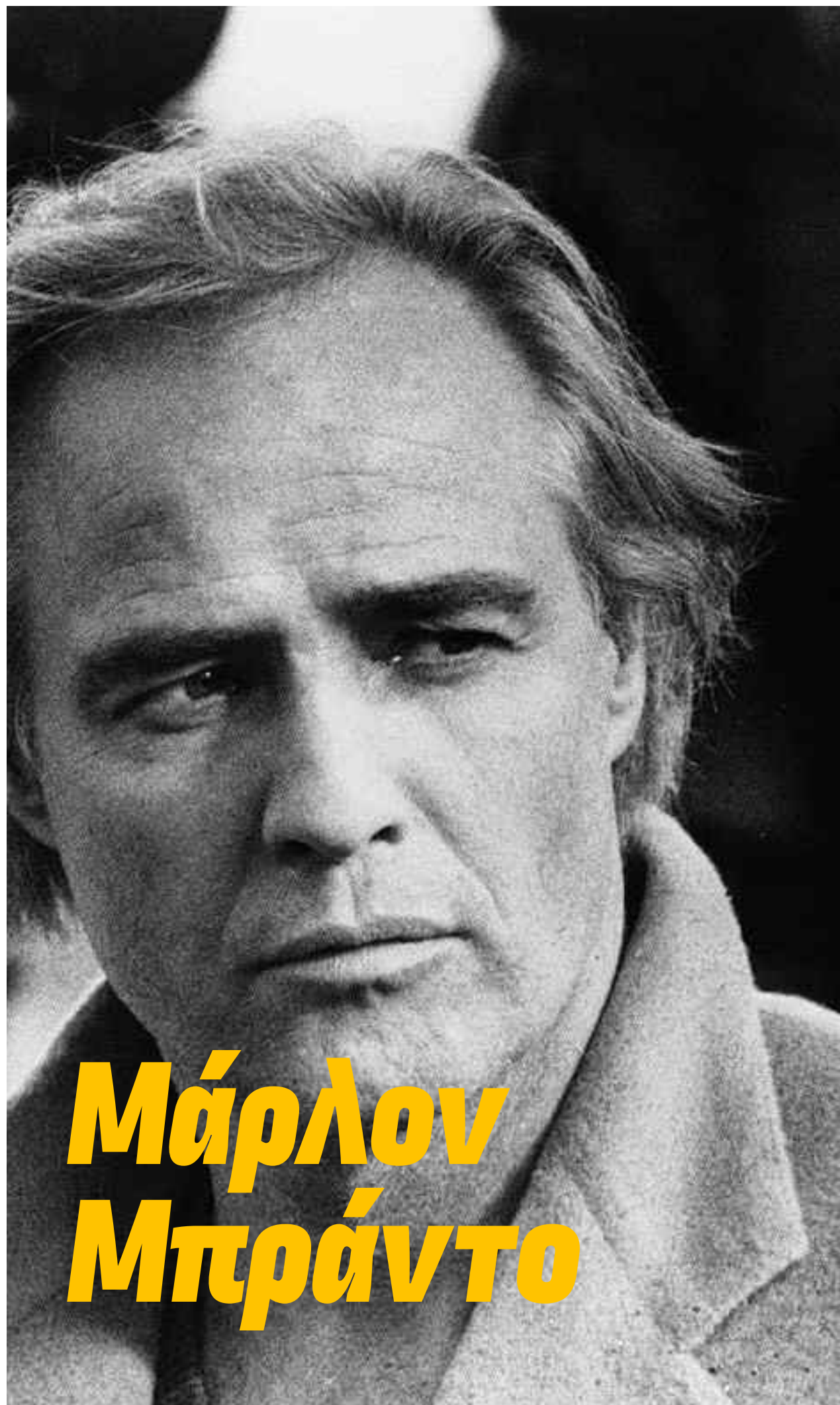
Ατίθασος έως και αγριεμένος, ζωώδης και πέραν του δέοντος γοητευτικός, ο Μάρλον Μπράντο, παραμένει ακόμη και σήμερα, είκοσι χρόνια από τον θάνατό του, ένας θρύλος του παγκόσμιου σινεμά και για πολλούς ως ο μεγαλύτερος σταρ όλων των εποχών.

Ο Αμερικάνος ηθοποιός έζησε μέσα στην υπερβολή, δείχνοντας από νέος τον αντισυμβατικό του χαρακτήρα, είτε με την -επιεικώς- άστατη προσωπική του ζωή και τη δημόσια εικόνα του, είτε με την πολιτική του μαχητικότητα υπέρ των αυτοχθόνων της Αμερικής και τον Αφροαμερικανών και βεβαίως, εναντίον των ισχυρών της κινηματογραφικής βιομηχανίας του Χόλιγουντ. Αλλά και ως ηθοποιός, πολλές φορές οι ρόλοι που επέλεγε να ενσαρκώσει είχαν κάτι από τον χαρακτήρα του.

Ένας εμβληματικός ηθοποιός, που έφτιαξε τον θρύλο του, με μια χούφτα ταινίες, στα νιάτα του, ενώ ο Φράνσις Φορντ Κόπολα του έδωσε ακόμη μία σπρωξιά προς την κορυφή με τον ανεπανάληπτο «Νονό» και την «Αποκάλυψη Τώρα». Ήταν, όμως και αυτό το «άτιμο» ιδρωμένο λευκό φανελάκι του Στάνλεϊ Κοβάλσκι, στο «Λεωφορείο ο Πόθος», που θα συνταράξει για πάντα - ειδικά το γυναικείο κοινό.

Το θεατρικό του Τένεσι Ουίλιαμς, που αφού προκάλεσε κύματα ενθουσιασμού στο απαιτητικό κοινό του θεάτρου στα τέλη της δεκαετίας του '40, θα τον κάνει με μιας σταρ πρώτου μεγέθους, όταν μεταφερθεί στη μεγάλη οθόνη το 1951. Ο Μπράντο, διαθέτοντας το χάρισμα, το υποκριτικό ένστικτο, θα ακολουθήσει πιστά την αρχή του «μην τους δώσεις αυτό που περιμένουν, πάντα κάνε την έκπληξη, πιάσε τους στον ύπνο». Αυτή την αρχή θα τη συνδυάσει και με τα μαθήματα υποκριτικής που έλαβε από το περίφημο Actors' Studio και την Στέλλα Άντλερ, την ψυχή της σχολής του Λι Στράσπεργκ. Ο Καζάν, μπορεί να αποδειχθηκε πολύ μικρός ως άνθρωπος, καταδίδοντας συναδέλφους του στην επιτροπή αντιαμερικανικών δραστηριοτήτων του Μακάρθι, αλλά ήταν πανέξυπνος και ικανότατος σκηνοθέτης. Θα καταλάβει το μέγεθος του τάλεντου του Μπράντο και θα του δώσει τη μοναδική ευκαιρία, με τον ρόλο του Κοβάλσκι. Δίπλα στην τραγική φιγούρα της Μπλανς Ντιμπούα και ανεπανάληπτης Βίβιαν Λι, ο Μπράντο θα μεταβληθεί σε σύμβολο του απαγορευμένου πόθου, μία παντοτινή φαντασίωση.

Συμπληρώνοντας 100 χρόνια από τη γέννησή του (3 Απριλίου 1924), ο Μάρλον Μπράντο παραμένει ένα είδωλο, μία εικόνα που θα παραπέμπει στα καλύτερα του κινηματογράφου και μαζί μία μυστήρια προσωπικότητα, που προφανώς δεν μπόρεσε να διαχειριστεί την εκτόξευση του ονόματός του στα ουράνια, ένα αγρίμι που δεν μπόρεσε να περιοριστεί σε συμβάσεις και εκεί που τον λάτρευες, ο αυτοκαταστροφικός του χαρακτήρας τα έκανε όλα σμπαραλία.



Μάρλον Μπράντο

Ο Μάρλον Μπράντο γεννήθηκε στην Ομάχα της Νεμπράσκα και πέρασε δύσκολα παιδικά χρόνια λόγω του σατράπη πατέρα, ενός πωλητή που ταξίδευε συχνά εκτός Πολιτείας και μιας μπτέρας ηθοποιού, που βρισκόταν συχνά εκτός σπιτιού. Και οι δύο γονείς είχαν προβλήματα αλκοολισμού και ο μικρός Μάρλον γρήγορα ανέπτυξε προβλήματα εγκατάλειψης, καθώς οι δυο αδερφές του ήταν μεγαλύτερες. Οι γονείς του χώρισαν το 1936 και συμφιλιώθηκαν έπειτα από δυο χρόνια. Ο Μπράντο πήγε στο γυμνάσιο του Λίμπερτβιλ, αριστεύοντας στον αθλητισμό και στην υποκριτική, αλλά αποτυγχάνοντας σε όλα τα άλλα μαθήματα, ενώ λόγω κακής συμπεριφοράς εκδιώχθηκε απ' αυτό. Θα σταλεί στη στρατιωτική ακαδημία, που φοίτησε και ο πατέρας του, αλλά λόγω του άτακτου χαρακτήρα του θα αποβληθεί.

Ο Μπράντο αποφάσισε να ακολουθήσει σε ηλικία 18 ετών τις αδελφές του στη Νέα Υόρκη, για να σπουδάσει υποκριτική. Θα περάσει τους πρώτους μήνες κοιμούμενος σε καναπέδες φίλων, μέχρι να αρχίσει να βλέπει φως στην προοπτική του να γίνει ηθοποιός. Θα αγαπήσει σαν δεύτερη μάνα του την Στέλλα Άντλερ, η οποία -παρότι δεν της άρεσε ο χαρακτήρας του- θα εκτιμήσει το έμφυτο ταλέντο του και θα του μάθει τις τεχνικές της Μεθόδου Στανισλάφσκι. Εκεί θα γνωρίσει μετέπειτα και τον Καζάν.

ΑΠΙΘΑΣΟΣ

Το ντεμπούτο του στο Χόλιγουντ, έπειτα από τον θεατρικό του θρίαμβο ως Κοβάλσκι, θα το κάνει το 1950 στο αξιόλογο πολεμικό δράμα του Φρεντ Τσίνεμαν «Το Κορμί μου σου Ανήκει», έχοντας ως συμπρωταγωνίστρια την Τερέζα Ράιτ. Τον επόμενο χρόνο θα παίξει στην ταινία-σταθμό για την καριέρα του «Λεωφορείο ο Πόθος», θα λάβει την πρώτη του υποψηφιότητα για Όσκαρ.

Θα ακολουθήσει η τεράστια επιτυχία «Ο Ατίθασος», η οποία θα τον κάνει θρύλο, ενώ αξιόλογες ήταν και οι εμφανίσεις του στα φιλμ «Βίβα Ζαπάτα» και «Ιούλιος Καίσαρ», όπου θα λάβει τη δεύτερη και τρίτη υποψηφιότητα για Όσκαρ. Το 1954 θα πρωταγωνιστήσει στο αριστουργηματικό κοινωνικό δράμα «Το Λιμάνι της Αγωνίας» του Καζάν, όπου θα κερδίσει δικαίως το Όσκαρ Α' ανδρικού ρόλου, για την ερμηνεία της ζωής του όπως υποστήριζε και ο ίδιος.

Μέσα σε πέντε χρόνια, ο Μπράντο είχε ήδη γίνει ένας θρύλος εν ζωή. Η συνέχεια δεν ήταν ανάλογη, τα στάνταρ ήταν πολύ υψηλά για τον ίδιο και τις ταινίες που έπαιζε -πολλές φορές αδιάφορες έως ασήμαντες- καθώς ήταν φανερό ότι επέλεγε ρόλους για τα χρήματα, ενώ και

Αποκάλυψη Τώρα

Αμέσως, μετά θα γυρίσει το αμφιλεγόμενο και ιδιαίτερος προκλητικό για την εποχή του «Τελευταίο Ταγκό στο Παρίσι» του Μπερνάρντο Μπερτολούτσι, για το οποίο θα δεχθεί επιθέσεις από το φεμινιστικό κίνημα, ενώ ευτυχώς θα έρθει μετά από έξι χρόνια το αριστουργηματικό αντιπολεμικό δράμα «Αποκάλυψη Τώρα», όπου θα παραδώσει μία σπαραχτική ερμηνεία και μία από τις πιο μυστηριώδεις εμφανίσεις, στο τέλος της συνταρακτικής ταινίας. Η συνέχεια γνωστή και σχεδόν ασήμαντη για τον κινηματογράφο και τον μύθο του, ο οποίος όμως δεν θα έσπαγε με τίποτα.



η Μέθοδος, απ' την οποία δεν μπορούσε να ξεκολλήσει, είχε αρχίσει να φτάνει στα όρια της μανιέρας. Ωστόσο, έπαιξε και σε σπουδαίες ταινίες όπως «Ανατύγιες σε Χρυσά Μάτια» του Τζον Χιούστον και «Καταδίωξη» του Άρθουρ Πεν, αλλά παρότι ήταν καλός έχανε στις συγκρίσεις των πρώτων ταινιών του.

Μέχρι που θα έρθει η αρχή της δεκαετίας του 70, όταν ο δαιμόνιος Κόπολα θα τον επιλέξει για τον ρόλο του Βίτο Κορλεόνη στον «Νονό». Εκεί, ο Μπράντο θα μεταμορφωθεί, με δική του ευθύνη και έμπνευση στον αρχηγό της διασημότερης φαμίλιας, κάνοντας ταυτόχρονα μία μνημειακή ερμηνεία. Ωστόσο, το σημαντικότερο σε αυτή την αναγέννησή του, την πραγματική ερμηνεία της ζωής του, ήταν η επιλογή του να πετάξει από πάνω του τη Μέθοδο και όλα εκείνα τα στοιχεία που τον έκαναν σταρ, από την απίστευτη ομορφιά του μέχρι την πληθωρική, πολλές φορές ζωώδη υποκριτική υποστασή του.

ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΟ ΚΑΤΕΣΤΗΜΕΝΟ

Ο Μπράντο, παρότι η Paramount τον είχε απορρίψει για τον ρόλο, τον οποίο πήρε τελικά μετά από την επιμονή του Κόπολα, θα κερδίσει το δεύτερο Όσκαρ του, αλλά θα αρνηθεί να παραλάβει το χρυσό

αγαλμάτιδιο και θα στείλει στην απονομή ως αντιπρόσωπό του μία νεαρή Ινδιάνη, που θα διαβάσει ένα σύντομο μήνυμά του μπροστά σε ένα έκπληκτο κοινό και τους αμήχανους παρουσιαστές. Όπως τους ανακοίνωσε η νεαρή Ινδιάνη ηθοποιός Λιτλφάιντ, ο Μπράντο αρνείται το Όσκαρ σε ένδειξη αλληλεγγύης στην κινηματοποίηση των Ινδιάνων ακτιβιστών για τον τρόπο που απεικονίζονταν στις παραγωγές του Χόλιγουντ. Η κίνηση του Μπράντο προκάλεσε μεγάλη δημοσιότητα, αλλά και την οργή του κατεστημένου στις ΗΠΑ, ενώ ο ηθοποιός δέχθηκε απειλές, μέχρι και πυροβολισμούς έξω από το σπίτι του.

ΘΥΕΛΛΩΔΗΣ

Ο Μπράντο θα ζήσει μία θυελλώδη ζωή. Δεν είναι τόσο οι τρεις γάμοι και τα έντεκα παιδιά, που έκανε με τις συζύγους του ή με τις ερωτικές σχέσεις του, όσο ότι είχε σεξουαλικές σχέσεις με εκατοντάδες γυναίκες και άντρες, στις οποίες περιλαμβάνονται και η Μέριλιν Μονρόε, η Ούρσουλα Άντρες, η Ρίτα Μορένο. Η ερωτική του επιθυμία έδειχνε ανεξάντλητη, πολλές φορές αρρωστημένη, αλλά αυτό που τον κατέβαλε ήταν ένα τρομερό έγκλημα, που συγκλόνισε την ψυχολογία του για πάντα.

Ο πρωτότοκος γιος του Κρίστιαν θα καταδικαστεί το 1990 σε φυλάκιση 10 χρόνων για τη δολοφονία του εραστή της εγκύου και ετεροθαλούς αδερφής του Σεγιέν, η οποία θα αυτοκτονήσει έπειτα από πέντε χρόνια!

ΑΝΑΣΤΗΜΑ

Οι αυτοκαταστροφικός του χαρακτήρας θα γίνει ιδιαίτερος επικίνδυνος και για τον ίδιο, καθώς θα πέσει με τα μούτρα σε ένα ατελείωτο φαγοπότι, που θα τον φέρει αντιμέτωπο με την ασθένεια της παχυσαρκίας. Γρήγορα θα έρθει και ο διαβήτης και ακόμη σοβαρότερα προβλήματα, όπως ο καρκίνος του ήπατος.

Ο Μπράντο θα πεθάνει την 1η Ιουλίου του 2004. Η ειρωνεία της τύχης θα τον φέρει να αφήνει την τελευταία του πνοή στο Ιατρικό Κέντρο Ρόναλντ Ρίγκαν, τον άνθρωπο που απεχθανόταν, όπως και τους ομοίους του.

Το Χόλιγουντ σπάνια χάνει την παρτίδα και γνωρίζει να εκδικείται όσους σπώνουν το ανάστημά τους και το αμφισβητούν. Και τον Μπράντο, πέρα από τις λιγότερες αλλά υπέροχες ταινίες του, τον προτιμούμε ως τον άνθρωπο που σπύκωσε το ανάστημά του απέναντι στο βαρύ χολιγουντιανό καθεστώς αλλά και σε κάθε αδικία.

ΕΝΑ ΒΙΒΛΙΟ ΤΗ ΒΔΟΜΑΔΑ

«Η αντίσταση στον Δαρβίνο»



Η ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΣΤΟΝ ΔΑΡΒΙΝΟ - ΚΑΙ ΑΛΛΑ 13 ΕΤΕΡΟΔΟΞΑ ΚΕΙΜΕΝΑ
ΝΙΚΟΣ ΔΗΜΟΥ
ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΠΑΤΑΚΗ

Δεν μπορούμε παρά να καλωσορίσουμε τη θαλερή εκδοτική παρουσία του Νίκου Δήμου, που λίγο προτού κλείσει τα ενενήντα του χρόνια συνεχίζει ακάματος την πορεία του με ένα καινούργιο βιβλίο, το οποίο μόλις κυκλοφόρησε από τις εκδόσεις Πατάκη υπό τον τίτλο «Η αντίσταση στον Δαρβίνο (και άλλα 13 ετερόδοξα κείμενα)». Τα κείμενα δεν γράφτηκαν χτες ή προχθές και πολλά έχουν σεβαστή ηλικία αν και τα περισσότερα είναι πρόσφατα.

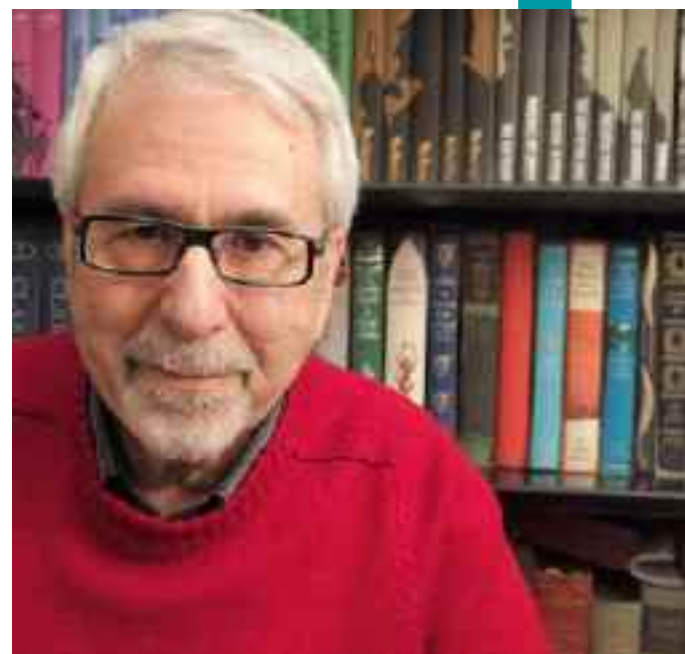
Από τη βεντάλια θεμάτων την οποία ανοίγει στο βιβλίο του ο Δήμου, ξεχωρίζω καταρχάς όσα έχει να παρατηρήσει για την εξελικτική θεωρία του Δαρβίνου και για το φαινόμενο του λαϊκισμού. Παρά το γεγονός πως ο Δαρβίνος αποτελεί θέσφατο της βιολογίας πολύ πριν από τα μέσα του 19ου αιώνα, η αντίσταση στα ευρήματα για τον μηχανισμό της φυσικής επιλογής καλά κρατεί μέχρι και σήμερα - και όχι μόνο στην Ελλάδα ή στην Ευρώπη μα και στις εξαιρετικά προηγμένες ΗΠΑ. Οι θρησκευτικές πεποιθήσεις, τα εκπαιδευτικά συστήματα, ακόμα και οι ίδιοι οι επιστήμονες, με τις ιδέες τους περί ευφυούς δημιουργισμού ή σχεδιασμού, δεν έχουν πάψει να υποστηρίζουν πως ο κόσμος προήλθε εκ του μηδενός, από μια φανερή ή αφανή θεότητα. Ο Δήμου εξηγεί, και έχει απόλυτο δίκιο, πως αυτό οφείλεται στο γεγονός πως δεν θέλουμε να παραδεχθούμε (είναι ξένο προς την εικόνα που τρέφουμε για τον εαυτό μας) πως το είδος μας δεν είναι μοναδικό και πως η εξέλιξή του προχώρησε σε συνάρτηση με την εξέλιξη άλλων ειδών. Σε άλλο του κείμενο, παρεμπιπτόντως, ο Δήμου δεν παραλείπει να δείξει πως οι θεοί αποτελούν γεννήματα των ανθρώπων και πως η πίστη τους σε κάτι το οποίο δεν μπορούμε να γνωρίσουμε ή για το οποίο αδυνατούμε να μιλήσουμε, όπως έλεγαν ο Καντ και ο Βιτγκενστάιν αντιστοίχως, θεραπεύει

μονάχα το άγχος της προσωρινότητας και τον φόβο του θανάτου. Και με τον λαϊκισμό, ωστόσο, που παραπέμπει σε πολύ διαφορετικές καταστάσεις, οι εμμονές δεν αλλάζουν. Η αντίληψη για έναν λαό ή για έναν λαϊκό ηγέτη υπεράνω όλων (πέρα από θεσμούς, εκλογές και συλλογικές διαδικασίες) καταλήγει σε μια αυθαίρετη και αυταρχική νοοτροπία, που είναι πρόθυμη να παραμερίσει τα πάντα προκειμένου ικανοποιήσει τον μοναδικό της στόχο, την αναπαραγωγή και τη διαιώνιση της εξουσίας της.

Συναφής με τα χονδροειδή σχήματα του λαϊκισμού είναι και ο προαιώνιος καβγάς των Ελλήνων για το αν υπάγονται στη Δύση ή στην Ανατολή. Κι όσο κι αν φανταζόμαστε, σπεύδει να ξεκαθαρίσει ο Δήμου, μια Ελλάδα ταυτισμένη με τη Δύση, δεν είναι δυνατόν να λησμονούμε τον στρεβλό Νεοελληνικό Διαφωτισμό ή τις ατυχείς συστρατεύσεις με τη Ρωσία του Πούτιν και με τη Σερβία του Μιλόσεβιτς.

Θυμόμαστε (υποθέτω οι περισσότεροι) πως τα χρόνια της οικονομικής κρίσης εμφανίστηκε ένα μένος (συχνά έξαλλο) κατά της Γερμανίας και των Γερμανών, που απειλούσαν την εθνική ανεξαρτησία και λειδορούσαν τις εθνικές μας αξίες. Ο Δήμου υπενθυμίζει ευφυνώς πως το εξιδανικευμένο πρότυπο που έχουν κατά νουν οι Έλληνες του παρόντος για την Ελλάδα της αρχαιότητας προέρχεται από έναν Γερμανό του 18ου αιώνα, τον Γιόχαν Γιοάχιμ Βίλκεμαν, ο οποίος όμνυε στην αρμονία, στην ενότητα και στην ιδιοφυία των αρχαιοελληνικών τεχνών, ζητώντας, παρολαυτά τη γόνιμη, παραγωγική μίμηση τους και όχι τη στεία λατρεία της νεοελληνικής νοοτροπίας.

Μια άλλη κυρίαρχη λογική, μεταξύ των πολιτών της παγκόσμιας κοινωνίας αυτή τη φορά, είναι η ψευδαίσθηση της ελεύθερης βούλησης, η μη αποδείξιμη παραδοχή πως ο καθένας



είναι σε θέση την οποιαδήποτε στιγμή να αποφασίσει, χωρίς καμιά εξωτερική παρεμβολή, δίχως την παραμικρή μεσολάβηση, για τον εαυτό του και τις επιλογές του - σαν να μην υπάρχουν γενετικοί, βιολογικοί, κοινωνικοί και ψυχολογικοί περιοριστικοί παράγοντες, σαν τα πάντα να έχουν αφαιρεθεί τριγύρω μας όπως μια άγραφη πλάκα, επί της οποίας μπορούμε, όπως και όποτε το νομίσουμε, να βάλουμε την αθάνατη υπογραφή μας. Είναι, εντούτοις, κάτι τέτοιο ελευθερία της βούλησης ή, απλώς, μια απάτη της άγνοιας; Και, επιπροσθέτως, τι συμβαίνει, όπως αναρωτιέται ο Δήμου σε έτερο κείμενό του, με την πανάρχαια διάκριση ανάμεσα σε ψυχή και σώμα; Να πιστέψουμε τον Πλάτωνα, όπου όλα τα κρίσιμα ανήκουν στο σύμπαν της ψυχής και των ιδεών, να ακολουθήσουμε την αριστοτελική μέση οδό της συνύπαρξης του και σώματος ή να καταλήξουμε στον διαχωρισμό του Καρτέσιου μεταξύ δύο απολύτως ξέχωρων κόσμων;

ΑΠΕ-ΜΠΕ

ΕΝΑ ΑΛΗΠΟΥΜ ΤΗ ΒΔΟΜΑΔΑ



Δέκα χρόνια που ρίζωσαν...

[ΤΟΥ ΓΙΩΡΓΟΥ ΤΣΑΝΤΙΚΟΥ]

Πριν από 10 χρόνια, μια πρωταπριλιά, κυκλοφορούσε ένας διπλός δίσκος με κουμπούρια, Ήπειρο και ένα διαλυμένο Βόλβο στο εξώφυλλο: Το Riza, των Villagers of Ioannina City.

Ο δίσκος έμελλε να γίνει καύσιμο σε ένα από τα μεγαλύτερα breakthrough ελληνικών συγκροτημάτων και σίγουρα, το μεγαλύτερο για γιαννιώτικη μπάντα.

Όχι ότι μέχρι τότε, μπάντες της πόλης δεν περ-

νούσαν τα σύνορα των Ιωαννίνων και της Ελλάδας: οι Dirty Saints και οι Varathron είναι δύο πολύ εύγλωττα παραδείγματα.

Οι VIC όμως με το Riza έκαναν κάτι παραπάνω: δημιούργησαν μια μαζική μουσική κίνηση που τους χαρακτήρισε ως πρωτοπόρους ενός μουσικού ύφους.

Ο δίσκος δεν είχε μονοσήμαντη υποδοχή. Οι διασκευές παραδοσιακών ηπειρώτικων τραγουδιών, η συνύπαρξη του κλαρίνου και των σκληρών μουσικών γραμμών, ήταν λόγοι για να αγαπηθεί ή και όχι, ο δίσκος.

Αυτό όμως το μονοσήμαντο κριτήριο, αν δηλαδή

«σου αρέσει ή όχι το κλαρίνο μαζί με ροκ» ήταν το λιγότερο σημαντικό σημείο καμπής για την κριτική.

Ο δίσκος ήταν και παραμένει τόσο θαρραλέος και διεγερτικός, σαν να πέρασε αυτός ο ίδιος, με τα κουμπούρια του, πάνω από το γηραλέο Βόλβο.

Ο δίσκος ήταν το πρώτο LP της μπάντας. Νωρίτερα, είχε προηγηθεί το promo με κάποια από τα κομμάτια που συμπεριλήφθηκαν στο Riza και αργότερα, ακολούθησε το (καλύτερο) Age of Aquarius.

Αλλά αυτό που βασικά ακολούθησε τη Riza ήταν ο κόσμος όλος, σχεδόν κυριολεκτικά.

Μήπως ο Θεός δημιούργησε την Αρίθα;



Η καλλιτέχνηδα χρησιμοποίησε την απίστευτη φωνή της για να τραγουδήσει γκόσπελ το 1972. Οι συνεδρίες που ηχογραφήθηκαν σε μια τοπική εκκλησία οδήγησαν στην κυκλοφορία του best-seller άλμπουμ της «Amazing Grace» και σε μια ταινία που δεν είδε το φως της δημοσιότητας μέχρι το 2018. Δεν ήταν το συνηθισμένο της ρεπερτόριο, αλλά έδωσε την παράσταση της ζωής της. Τον Ιανουάριο του 1972, η Αρίθα Φράνκλιν ήταν 29 ετών και ήδη σταρ όταν αποφάσισε να επιστρέψει στις ρίζες της και στη μουσική γκόσπελ με την οποία μεγάλωσε στο Ντιτρόιτ από τους γονείς της, τον βαπτιστή πάστορα και ακτιβιστή των πολιτικών δικαιωμάτων C.L. Franklin και την τραγουδίστρια και πιανίστρια Μπάρμπαρα Σίγκερς Φράνκλιν.

Η Αρίθα επέστρεψε παρά τα παιδικά τραύματα: η μητέρα της έφυγε από το σπίτι όταν η Αρίθα ήταν έξι ετών και πέθανε όταν εκείνη ήταν 10. Ο πατέρας της είχε αφήσει έγκυο μια έφηβη και η ίδια η Αρίθα έγινε μητέρα πριν από τα 13 της και ξανά στα 14 της. Αλλά η μητρότητα δεν στάθηκε εμπόδιο στην καριέρα της που ξεκίνησε με αφροαμερικανικά γκόσπελ τραγούδια και κατέληξε στη στέψη της ως βασίλισσας της σόουλ.

Λίγο αφότου φάνηκε να έχει φτάσει στο αποκορύφωμά της με το άλμπουμ I Never Loved A Man The Way I Love You του 1967, ο πατέρας της οργάνωσε δύο αξιομνημόνευτες συνεδρίες στη New Temple Missionary Baptist Church, στη γειτονιά Watts, στο Νότιο Λος Άντζελες, έναν χώρο για περίπου 150 άτομα. Η Aretha συνοδευόταν από τον πατέρα της και τον συνάδελφο της στο gospel James Cleveland, καθώς και από την μπάντα της και την κοινοτική χορωδία της Νότιας Καλιφόρνιας. Οι συνεδρίες θα ηχογραφούνταν για ένα άλμπουμ και μια ταινία που θα σκηνοθετούσε ο Σίντνεϊ Πόλακ.

Το άλμπουμ κυκλοφόρησε τον Ιούνιο του 1972 και έγινε το άλμπουμ με τις περισσότερες πωλήσεις της καριέρας της στις ΗΠΑ, αν και κάποιοι λένε ότι το 1985 το Who's Zoomin' Who? το ξεπερνάει παγκοσμίως. Όμως, λόγω προβλημάτων στην ηχογράφιση και προσωπικών αντιρρήσεων της καλλιτέχνης, η ταινία δεν είδε το φως της δημοσιότητας μέχρι το 2018, σχεδόν μισό αιώνα αργότερα, αφού τόσο η Αρίθα Φράνκλιν όσο και η Σίντνεϊ Πόλακ είχαν πεθάνει. Ο παραγωγός Alan Elliott είχε καταφέρει να συγχρονίσει εικόνα και ήχο, κάτι που ο Pollack δεν μπορούσε καθώς δεν ήταν συνηθισμένος σε κινηματογραφηθείς μουσικές - οι κληρονόμοι της Franklin έδωσαν το πράσινο φως μετά από χρόνια που η ταινία μπλοκαριζόταν από την Aretha για λόγους που υποτίθεται ότι ήταν οικονομικοί. Το αποτέλεσμα είναι το Amazing Grace, μια ταινία που κατέχει εξέχουσα θέση στην ιστορία της μουσικής και είναι διαθέσιμη

για streaming στις ΗΠΑ στο Amazon Prime Video και στο Hulu.

Πρόκειται για μια λιτή ηχογράφιση με ένα εξίσου αυστηρό σκηνικό, στην οποία όμως κάθε νότα είναι καθαρή και τραγουδιμένη σε μια μαγική ατμόσφαιρα που πλησιάζει την έκσταση. Ήταν Ιανουάριος και, κρινόμενος από την επικράτηση των βαριών παλτών, πρέπει να έκανε κρύο έξω, αλλά μέσα η θερμοκρασία ανέβαινε. Η Aretha Franklin κυριολεκτικά ιδρώνει καθώς τραγουδάει με την καρδιά της, τα δίνει όλα και αξιοποιεί στο έπακρο τη φωνή που το Rolling Stone επέλεξε ως την καλύτερη στην ιστορία της δημοφιλούς μουσικής. Η ταινία αντικατοπτρίζει την απλότητα εκείνης της συναυλίας: για παράδειγμα, η στιγμή που η Aretha ζητά να επιστρέψει στην αρχή του Climbing Higher Mountains δεν έχει κοπέι.

Δύο ενόπτες κινηματογραφήθηκαν στην εκκλησία των Βαπτιστών: το κοινό αποτελούνταν κυρίως από ενορίτες, αλλά και από θαυμαστές της Aretha, μεταξύ των οποίων ο Mick Jagger και ο Charlie Watts από τους Rolling Stones. Στη δεύτερη λήψη, ο πατέρας της Αρίθα παρεμβαίνει για να βγάλει έναν σύντομο λόγο, επαινώντας εξίσου το ταλέντο και την πίστη της κόρης του. Ο κ. Φράνκλιν έφτασε με τη φίλη του, μια άλλη σταρ του γκόσπελ, την Κλάρα Γουόρντ, η οποία είχε επηρεάσει την Αρίθα. Υπάρχουν κοντινά πλάνα στα οποία η Αρίθα δείχνει σοβαρή και συγκεντρωμένη. Δεν ανοίγει σχεδόν καθόλου το στόμα της παρά μόνο για να τραγουδήσει σε ένα κοινό που συμμετέχει δυναμικά με χειροκροτήματα, ρεφρέν και χορό. Υπάρχουν πολύ αυθόρμητα σημάδια συγκίνησης: μια από τις γυναίκες της χορωδίας ξεσπά σε δάκρυα- ο ενθουσιασμός του μαέστρου της χορωδίας είναι μεταδοτικός. Η τεράστια φωνητική μαεστρία και το χάρισμα της Aretha Franklin δεν αποσπούν την προσοχή από το γεγονός ότι πρόκειται για μια θρησκευτική λειτουργία για αληθινούς πιστούς, όπως μας υπενθυμίζει στην αρχή ο πατέρας της. Οι στίχοι των επιλεγμένων τραγουδιών, άλλα παραδοσιακά, άλλα της Carole King και του Marvin Gaye, μιλούν για έναν χριστιανισμό που φέρνει την αίσθηση της κοινότητας και της ελπίδας σε ταπεινούς ανθρώπους σε ενορίες γειτονιάς όπως αυτή. Η θρησκευτολόγος Κάρεν Άρμστρονγκ πιστεύει ότι η θρησκεία είναι μια μορφή τέχνης: «Όπως η καλύτερη τέχνη, η θρησκεία μας δίνει την ευκαιρία να ξεφύγουμε από τη φρίκη που μας περιβάλλει και να αναζητήσουμε νόημα στη ζωή μας», λέει. «Και η μουσική είναι η πιο πνευματική από τις τέχνες: είναι δύσκολο να την εκλογικεύσει κανείς και την αισθάνεται ενστικτωδώς, παρόλο που μπορεί να μπει σε παρτιτούρες και να μετρηθεί με μαθηματικά. Αν πιστεύετε στον Θεό, ευχαριστήστε τον που δημιούργησε την Αρίθα Φράνκλιν. Αν όχι, τουλάχιστον να ξέρετε ότι υπήρχε κάτι θεϊκό σε αυτόν τον ναό».